

ΠΡΟ ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΙΑΣ

ΜΑΡΙΚΑ ΚΟΤΣΟΠΟΥΛΗ

ΚΥΒΕΛΗ ΑΔΡΙΩΝΟΥ

Τὰς γνωρίζετε; Εἶνε αἱ δύο τῶν ἀρίστων καλλιτεχνίδων μας, ἡ Μαρίκα, ἡ Κυβέλη, ἡ δόξα, ἡ τιμὴ τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς. Ἐχουν φωτογραφηθῆ μοῖλις ἤρχισαν τὸ καλλιτεχνικὸν τὸν σταθμὸν στὴν Ν. Σαγῆν τοῦ ἀειμνήστου Κ. Χρηστομάνου. Δεκαεξαετῆς ἡ κ. Κοτσοπούλη, δεκαετρεαετῆς ἡ κ. Κυβέλη. Ἐξοτιτε παρίλθε μία εἰσοσιπενταετία περίπου. Εἰκοσιπέντε χρόνια ἐργασίας καὶ ἀγώνων διὰ τὰ καταλιζῶν ἀμφοτέραι εἰς τὸν θρίαμβον. Καμαρωτὸς τὸσα ταῖς ἀγαμνητικαῖς αὐτῶν φωτογραφίαις τῶν. Αἱ δύο κ. λιτέχνιδες παρίστανται εἰς αὐτὰς μικραῖς ἀζόμη, διαπυνίδες, νεββγαλτες πτῶ πρῶτα βήματα τοῦ καλλιτεχνικοῦ τῶν σταδίου. Καμρωτὸς τας!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

βυθισμένο στὴν ὀμίγη. Τὰ γέιλη τοῦ τρέμου, τὰ γονατὰ τοῦ λυγίζου, προχωρεῖ καὶ... ἰὴν εἶναι ὄνειρο; Αὐὸ σιὰς εἶν' ἐκεῖ, κοντὰ τοῦ, καὶ ἀκούει τὸ ψιθύρισμα τῶν φωνῶν ποὺ μιλοῦν ἀπάνω] στὸ βεβηλωμένο τάφο.

- ΠΡΩΤΗ ΦΩΝΗ.— Πρέπει, ἀγάπη μου, ἄς χωριστοῦμε.
- ΔΕΥΤΕΡΑ ΦΩΝΗ.— Ὅχι, ὄχι, ἄς μείνωμε ὡς τὸ πρῶτ'.
- ΠΡΩΤΗ ΦΩΝΗ.— Ἡ ὥρα μᾶς βιάζει.
- ΔΕΥΤΕΡΑ ΦΩΝΗ.— Τὶ φοβιτσοῦ ἀφοσιωμένη. Μιὰ στιγμὴ!
- ΠΡΩΤΗ ΦΩΝΗ.— Μὲ καταστρέφει!
- ΔΕΥΤΕΡΑ ΦΩΝΗ.— Μιὰ στιγμὴ.
- ΠΡΩΤΗ ΦΩΝΗ.— Ἄν ξυπνοῦσε ὁ ἄντρος μου χωρὶς ἐμένα;...
- ΑΛΕΚΟΣ.— Ἐξύπνησε. Ποῦ πάτε; Μείνате καὶ οἱ δύο. Κατὰ εἶστ' ἐκεῖ, ναί, ἐκεῖ, ἀπάνω σ' αὐτὸ τὸν τάφο.
- ΖΕΦΥΡΑ.— Καλὲ μου, σόσου, φηγε!
- ΑΛΕΚΟΣ.— Στάσου! Ποῦ πηγαίνεις, ὠραῖε, γαλαντόμε. Στάσου!
- ΖΕΦΥΡΑ.— Ἀλέκο!
- Ο ΑΤΣΙΓΓΑΝΟΣ.— Μὲ πέθανε.
- ΖΕΦΥΡΑ.— Ἀλέκο! μὴ τὸν εκοτόνησ! Ἄλλὰ εἶσαι γιομάτος αἵματα! Ἱ ἔκαμεις;
- ΑΛΕΚΟΣ.— Τίποτα. Τώρα ἀπόλαβε τὸν ἔρωτά του.
- ΖΕΦΥΡΑ.— Ἐ καλὰ, δὲ σὲ φοβάμαι! Καταφρονῶ τις φοβίρες σου. Φονιά, σὲ καταριέμαι.
- ΑΛΕΚΟΣ.— (χτυπώντας την) Πέθανε λοιπὸν καὶ σὺ!
- ΖΕΦΥΡΑ.— Πεδάινω, ἀγαπώντας τον.

Ἡ ἀναίολη φωτίζεται ἀπὸ τις πρῶτες λάμπεις. Πάνω στὴν τάπια ὁ Ἀλέκος καταματομένος μετὸ μαγαζι στὸ χέρι, κἀθετα στὴν πέτρα τοῦ τάφου. Στὰ πόδια του εἶναι δύο πτώματα. Ἱ ἡ χαρακτηριστικὰ τοῦ φονιά εἶναι τρομακτικὰ. Ἐνα πλῆθος τρομαγμένο Ἀτσιγγάνων τὸν περιτριγυρίζει. Πάνω στὸ ἴδιο τὸ Κορυγάν στὶς οἴξες του, ἀνοίγουν ἕνα λάζκο.

Τότε ὁ γερὸς λέει τὸ φονιά: — Μακρὰ ἀπὸ μᾶς ἀνθῶπε φαντασμένε! Εἶμαστε οἱ ἀγριοὶ ποὺ δὲν ἔχουμε νόμους. Δὲ ζητᾶμε ἀπ' τοὺς ἐνόχους οὔτε τὸ οἶμα τους, οὔτε τὰ δάκρυά τους. Ἄλλὰ δὲ ζοῦμε μαζὴ μ' ἕνα δολοφόνο. Εἶσαι ἐλευτέρος, ἔγχε μόνος. Ἡ φωνὴ σου δὲ μᾶς τρομάζει. Ἐμεῖς εἶμαστε ἀνθρωποὶ ἀτολμοὶ καὶ μαλακοὶ. Ἐοῦ εἶσαι σκληρὸς καὶ τολμηρός. Ἄς χωριστοῦμε. Χαίρε! ἡ εἰρήνη ἄς εἶναι μαζὴ σου.

Ἐπετὲ μετὸ μεγάλο θόρυβο τὸν καταβαλὸν σηκώνεται καὶ βιάζεται ν' ἀφήσῃ τὸν ἀπᾶσιο σταθμὸ του. Σὲ λίγο ὄλα γάθησαν, στὰ μακρὰ τῆς στέππας. Μόνον ἕνα καρότσι σκεπασμένο μ' ἕνα σχιμένο χαλί, μείνει πίσω στὴν πεδιάδα.

ΠΟΥ ΣΚΙΝ

Ἐσοὶ ἔχετε στὸ ἐξωτερικὸ δικὸς σας στεῖλτε τους ἕνα «Μπουκέτο» εἶνε τὸ καλλιτεχνικὸν δῶρον.

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Σ. Π.

Τὸ μυστικὸν τῆς συγκρατήσεως τῆς νεότητος φαίνεται δι δὲν ἦτο μονοπόλιον τῆς περιφημῆς Νινὸν ντὲ Λανγκλ, ἀπόδειξις ἡ ὀμοιωτικὴ ἡρώϊς μας, ἡ ὁποία δίδει τὴν ἐντύπωσιν δι πρὸ ὀλίγου ἀπεμακρυνθῆ ἀπὸ το τριακοστὸν ἔτος. Ἐνα τειπ θαυμάσιο, φρεσζάδα καὶ δροσιά, φρεσζοκομένον τριαντάφυλλον. Σιλουέττα ἔλαστικὴ ὡς χελιδὼν, πεταχτὴ ὡς δορκάς. Ὁ χορὸς τῆς ποιήμα. Τὸ ντύσιμό της ἀφθαστον ἀρκεῖ γὰ σὰς ποῦμε δι ὅταν πηγαίνει στὸ Παρίσι καὶ ἐμφανίζεται στὰ ἐκεῖ ἀριστοκρατικώτερα κέντρα, καὶ στὶς κοίρσες εἶνε γνωστὴ ἀπὸ τὸν τίτλον ἡ «κομψὴ Ἀθηναία». Ἐχε τόσα χαρίσματα ὡστε θὰ ἔλεγε κανεὶς δι ἡ μοῖρες ὅταν τῆς προτομοῖσαν τὰ δῶρα τους ἦσαν πολὺ καλοδιάθετες, καὶ σκόρπισαν ἐπάνω τῆς ἀφειδὸς εὐμορφίης, χάρι, ἐλπίδα καὶ γοῆματα. Ἡ συντροφία τῆς σουφιέτα, μιὰ ὀμιλία συγκρατητικὴ, ἀβίαστη, διευθυνομένη μετὸ χιοῦμορ. Ἱδιαίτερον χαρακτηριστικὸν τῆς πολὺ ἀπότομη εἰς τὴν εἰκονομῆναι τῆς, καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἔχει πολλὰς φίλες. Παντορμένη καὶ Μητέρα λῆαν φιλόστοργος δύο τέκνων. Ἀνήκει εἰς τὴν ἀνωτέραν ἀθηναϊκὴν τάξιν. Ἀρχικὰ Σ. Π. ΚΑΠΟΙΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΝΗ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ παρελθούσα ἑβδομάδα λῆαν εὐφορος σὲ κοσμικὰς συναθροίσεις, ἰδιωτικὰς καὶ δημοσίας. Ἡ φούρια ὀφέλετο εἰς τὴν ἐπιβαλλομένην διακοπὴν γιὰ τὴν Μεγάλην ἑβδομάδα.

— Πολλὰ χορευτικὰ προεπερίδες, καὶ ἐσπερίδες μπριτζ. Μία ἐκτάκτως ἐκλεκτὴ δεξίωση ῶρον παρὰ τῆ κ. Ἄλ. Διομήδους πρὸς τιμὴν τῶν παρεπιδηούντων ἔξων.

— Χορευτικὸν ἀπόγευμα παρὰ τῆ κ. Καλβοκρέση' αἱ εὐρῶχοι αἰθουσαι παρουσίασαν ἀφθαστον θέμα. ἔχουσαι ὡς φόντο τὴν μαγευτικὴν σέρρα ἡ ἔποια εἶχε διασκευασθῆ μετὸ ἔξαιρετικὴν καλαισθησίαν, γιὰ τὴν μαστίχα, μικρὰ κομψὰ τραπέζια σκεπασμένα μετὰ ῶστὰ τραπεζομάνδηλα σὲ χρώματα κίτρινα, μπλε ροῦὰ, καὶ κόκκινα.

— Ἡ οἰκοδόσποινα ἔφερεν τουαλέτταν ἀπὸ πράσινη ζωζέττ πλιτσοὲ ἐκτάκτως chic.

— Μεταξὺ τῶν παρερισκομένων ἡ κ. καὶ Δις Σαχορράφου μετὸ τουαλέττα ῶζ ζρεπ ντὲ-σοῦ. Ἡ κ. Κοιτογιάννη τουαλέττα μαῦρη σατέν, ἡ κ. Σιαδάτου τουαλέττα γκαὶ ἀερμηία. Ἡ κ. Γεωργιάδου λευκὴ καὶ μὸβ ζωζέττ, ἡ κ. καὶ Δις Ἀλεξάνδρου μετὸ τουαλέττα φουζικὴ ζρεπ μαρισίνα πλισοὲ καὶ δαντέλλες λασὲ, ἕνα περιήρημο μοντέλλο τῆς «Λανβέν».

— Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην τὸ σύνθηδες ἑβδομαδιατων φαῖβοκί ὄκ παρὰ τῶ κ. καὶ τῆ κ. Ἀλεξάνδρου εἰς τὴν ἐν Πατισίαις μαγευτικὴν ἑπανίλν των. Τὸ τοῖ σερβίρεται εἰς τὴν βερνὰτα καὶ στὸν κίπο κατὰ μικρὰ τραπέζια. Πανδασία βουτημάτων μετὸ τοῖ καὶ φροῖτα σάαζε. κατὰ τὸ ἀγγλιζ ν σίστημα.

— Τὸ τοῖ σερβίρεται ἀπὸ τὴν Διδα Ἀλεξάνδρου φέρουσαν τουαλέττα ἀπὸ κόκκινο-ἀλπαγὰ ντὲ σοῦ, βοηθουμένη ἀπὸ μιὰ χαριτωμένη σουμπρέττα φραντσέζα.

— Μετὰ τὸ τοῖ χορὸς στὰ ἀηλυτελῆ σαλονία ὁ ὁποῖος ἀταλήγει σὲ πολυτελεστάτη μαστίχα.

— Μεταξὺ τῶν κελημένων ἡ κ. Μανούση, ἡ κ. Χρυσοβλάκη, ἡ κ. καὶ Δις Σωτηριάδου, ἡ Δις Πετροκοκκίνου, ἡ κ. καὶ Δις Γεωργιάδου, ἡ κ. Ζαριφῆ, ἡ κ. καὶ Δις Μπάουττας.

— Γιὰ τῆς 10 Μαῖου προαναγγέλεται μιὰ ἔξαιρετικὴ μουσικὴ ἐσπερίς, θὰ ἐμφανισθῆ ἡ δαιμονία κλειδοκυβαλλίστρια Δις Μαρίκα Γ. Παπαϊωάννου εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ Ὀδείου Ἀθηνῶν.

— Ἐπὶ μιαν ἑβδομάδα ἐκόπασαν τὰ χορευτικὰ γροῦπ, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν ὡς σκοπὸν μάθημα ἀλλὰ χορὸν. καὶ χορεύουν ἰν συναγερωμῶ ἀπὸ πρῶτας μετὰ βαθυτάτης ἐσπέρας.

— Τὰ ἀνωτέρω γροῦπ ἀποτελοῦνται ὡς ἐπὶ τῶ πλείστον ἀπὸ κυρίες καὶ κυρίους ποὺ διηλθον τὸ ἀνωτῆριον τῆς πρῶτης ἰσως καὶ δευτέρας νεότητος καὶ ἐπομένως ἰνε ἀδύνατον νὰ χορεύουν εἰς τὰ ντάνσιν τὰ ὁποῖα ἔχουν καταληφθῆ ἀπὸ τροφοίμως βρεφοκομείου, καὶ ἐπομένως θὰ τοὺς ἀπεδίδοτε ὁ ἡμιστὸς ζολακευτικὸς τίτλος τῶν παλιμαϊδῶν.

— Διὰ τὸ προσεχὲς Σαββάτο ἀναγγέλονται πολλὰ ρεβεγιὸν γιὰ τὴν Ἀνάστασι, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ πολυτελεστερον σουπέ θὰ δοθῆ ὑπὸ ἐκλεκτοῦ ζεύγους νεονύμφων.

— Ἐπίσης ἐστάλησαν προσκλησεις διὰ (ρεβεγιὸν) παρὰ τῆ κ. Καλβοκρέση, παρὰ τῆ κ. Τριανταφύλλου, παρὰ τῆ κ. Δεσποζῆτου, παρὰ τῆ κ. Βασιλείδου, παρὰ τῆ κ. Μεταξά, παρὰ τῆ κ. Ἰτίσα.

Ἡ Μοντᾶν

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΣΑΙΞΠΗΡ

Ὁ Σαίξπηρ ἀφήκεν ὡς κληροδότημα εἰς τὴν γυναῖκα του ἕνα κρεββάτι, εἰς δύο φίλους του ἀνὰ 32 σελίνα ὅπως ἀγοράσῃ ἕκαστος ἀπὸ ἕνα δαχτυλίδι καὶ εἰς τὴν κόρην του Ἱουδιθ λ γα βιβλία! Ἐκτελεσθῆ τῆς διαθήκης του αὐτῆς ἀφῆκε τὴν μεγαλειότερη του κόρη, ἡ ὁποία ἦτον... ἀγράφματος!

